

Evangelí del diumenge de la setmana V de Quaresma (B): atrauré tothom cap a mi

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana V de Quaresma. “Quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi”. L'afany redemptor de Jesús l'impulsa a acceptar el sacrifici de la creu, glorificar el Pare i atreure tothom al seu amor. A la Santa Missa, cadascú de nosaltres es pot identificar amb l'ànima sacerdotal de Jesús

i convertir la vida ordinària en un lliurament amorós als altres.

Evangelí (Jn 12, 20-33)

Entre els qui havien pujat per adorar Déu amb motiu de la festa hi havia alguns grecs. Aquests anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li demanaren:

—Senyor, voldríem veure Jesús.

Felip anà a dir-ho a Andreu, i tots dos ho digueren a Jesús. Ell respongué:

—Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. En veritat, en veritat us ho dic: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo

m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

Ara la meva ànima està contorbada. Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! Pare, glorifica el teu nom. Aleshores una veu va dir del cel estant:

—Ja l'he glorificat i encara el glorificaré.

Quan la gent que eren allà ho van sentir, deien que havia estat un tro. D'altres replicaven:

—Un àngel li ha parlat.

Jesús els digué:

—Aquesta veu no s'adreçava a mi, sinó a vosaltres. Ara arriba la condemna d'aquest món, ara el príncep d'aquest món serà llançat a fora. I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.

Deia això indicant de quina manera havia de morir.

Comentari

Poc abans de la passió de Jesús, uns grecs volen veure el Mestre amb una petició diferent realitzada a través de Felip. Aquest gest per part dels que representaven en certa manera els gentils va suscitar un discurs del Senyor carregat de profundes revelacions.

Sembla com si aquells gentils revifessin en Jesús la consciència de la imminent hora del seu sacrifici suprem per tota la humanitat. El Senyor es torba i esmenta la possibilitat de demanar al Pare ser deslliurat d'aquella *hora*. Però amb la imatge del gra de blat que mor a la terra, anuncia per contrast la gran fecunditat que produirà el sacrifici

del Calvari, que s'actualitza a cada santa Missa i que arriba a tot arreu.

A propòsit del “molt fruit” que produeix, deia el sant Rector d'Ars amb audàcia que cada santa Missa “alegra tota la cort celestial, alleuja les pobres ànimes del purgatori, atrau sobre la terra tota mena de benediccions, i dona més glòria a Déu que tots els patiments dels màrtirs junts, que totes les penitències de tots els ascetes, que totes les llàgrimes per ells vessades des del principi del món i que tot allò que facin fins a la fi dels segles”.

Jesús pronuncia també un vaticini sobre aquest sacrifici que realitzaria: “quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi” (v. 32). A la creu, Jesús arrabassa al dimoni el plec de càrrecs que ens era advers (cf. *Col* 2, 14) i obté per al món el perdó dels pecats i la reconciliació amb Déu. El Senyor podrà viure la

seva infinita misericòrdia amb els homes, en plena harmonia amb la seva justícia infinita. Per això, totes les ànimes i totes les coses estan afectades per aquesta atracció de l'amor de Déu.

Sobre aquest misteri de l'exaltació de la creu, sant Josepmaria va rebre llums particulars que implicaven tots els cristians corrents al mig del món. Com ell deia, “Jesús vol ser enlairat, aquí: en el soroll de les fàbriques i dels tallers, en el silenci de les biblioteques, en el brogit dels carrers, en la quietud dels camps, en la intimitat de les famílies, en les assemblees, en els estadis... Pertot on un cristià consumeixi la seva vida honradament, ha de posar, amb el seu amor, la Creu de Crist, que atreu a Ell totes les coses”.

En aquesta escena podem contemplar també l'infinit afany d'ànimes que crema en el cor

sacerdotal de Jesús. És tanta l'ansia que bull a dins per salvar i santificar la humanitat, que ofega la inquietud davant la mort amb la petició adreçada al Pare celestial: “glorifica el teu nom!”, que anticipa la llarga pregària de Jesús a Getsemaní i que provoca una resposta amorosa del Pare que tothom va escoltar.

Els cristians ens hem d'assemblar a Crist, tenir els mateixos sentiments que feien niu en el seu cor misericordiós (cf. *Fl* 2, 5) i desitjar el mateix que Ell, amb entrega generosa. I “amb aquesta ànima sacerdotal, que demano al Senyor per a tots vosaltres —escrigué en una ocasió sant Josepmaria—, heu de procurar que enmig de les ocupacions ordinàries, la vostra vida sencera es converteixi en una contínua lloança a Déu: pregària i reparació constants, petició i sacrifici per tots els homes. I tot això, en íntima i assídua unió amb Crist Jesús,

al Sant Sacrifici de l'Altar”. Perquè a la santa Missa, actualització del sacrifici del Calvari, transformem la nostra vida en una ofrena com la de Crist, plena d'eficàcia sobrenatural i de servei als altres.

Pablo M. Edo //

StockSnap894430 - Pixabay

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-diumenge-de-la-setmana-v-de-
quaresma-b-atraure-tothom-cap-a-mi/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-diumenge-de-la-setmana-v-de-quaresma-b-atraure-tothom-cap-a-mi/)
(12/08/2025)